

това моля да се не взима въ внимание исканието на г-на Прокурора и да се не четжтъ показанията на Д. Тюфекчиева. Г-нъ Прокурора ако и да казва, че сж писани въ обвинителния актъ, но ний не можемъ да отговаряме на тѣзи показания.

Защит. Плануновъ: Защитата не възстана срѣщу показанията на Василь Драгулевъ, които далъ прѣдъ Бургаския Сждъ, който макаръ и да е умрѣлъ пакъ допустна.

Прѣдсѣд.: Сждътъ постановява да се четжтъ.

ПРОТОКОЛЪ

№ 20.

Гр. София, 24-й Мартъ 1891 год.

Подписанный Сждебенъ Слѣдователь при Софійский Окр. Сждъ, съгласно постановлението си отъ днесъ подъ № 7, по углавното дѣло № 17—1891 г. распитахъ въ качество на обвиняемъ—Димитра Тюфекчиева, който, на зададенитѣ ми въпроси, отговори слѣдующето:

Именувамъ се Димитръ Тюфекчиевъ, българинъ, православенъ, на 17—18 годишна възраст, родомъ отъ Ресенъ (Македония), живѣя въ София, желѣзаръ, грамотенъ, нежененъ, подъ сждъ не съмъ билъ. По обвинението ми за виновенъ се не признавамъ. Въ София дойдохъ прѣзъ Августъ 1890 г., по повикването на брата ми Наума, за да ме настани въ арсенала на работа, но и до сега незнамъ защо не ме настани тамъ. До гдѣто живѣеше братъ ми тукъ (отъ дохожданието ми изъ Македония) до заминаването му за Белгия (прѣзъ Январий тази година) живѣяхъ при него и му слугувахъ. Слѣдъ заминуванието на брата ми — Наумъ Тюфекчиевъ, азъ живѣяхъ пакъ въ неговата кѣща, ходихъ празенъ и сегисъ-тогисъ ходяхъ при желѣзара Дончо Нунчо да помагамъ. При заминуванието на брата ми, той ми остави четири наполеона, съ които се поминувахъ и до сега. До гдѣто бѣше братъ ми тукъ не съмъ виждалъ да дохождатъ хора, освѣнъ уйка ми—Спиро Бояджиевъ, който държи гостилница при жежки бунаръ.

Вечеръ братъ ми се завръщаше разнo: отъ осемъ до единъ послѣ полунощъ. Азъ не знамъ, че отъ брата ми избобрѣтени револвери има. Братъ ми Никола Тюфекчиевъ замина за Битоля прѣди последната коледа. Той бѣ дошълъ тукъ съ другия ми братъ—Василь Тюфекчиевъ, въ София прѣди св. Богородица